SPZOZ a akt prawa miejscowego

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: sobota, 17, listopad 2018 17:42
Marcin Maksymiuk
Odsłony: 1312

Analiza normatywna prowadzi do wniosku, że wskazane regulacje statutowe są adresowane nie tylko do podmiotu leczniczego, któremu statut jest nadawany, ale również - zwłaszcza jeśli idzie o regulacje dotyczące rodzaju oferowanych przez dany podmiot świadczeń zdrowotnych, a także sposobu i warunków ich udzielania - do abstrakcyjnych podmiotów spoza struktury organizacyjnej tego podmiotu, w tym do aktualnych i, co tu szczególnie istotne, potencjalnych pacjentów.

Nie sposób zatem zgodzić się z argumentem zawartym w skardze kasacyjnej, aby uprawnienia do udzielania świadczeń zdrowotnych wynikały z art. 15 u.d.l., który dotyczy zakazu odmowy udzielenia świadczenia osobie, która takiego niezwłocznego udzielenia świadczenia potrzebuje, a nie ze statutu, który wskazuje wszystkie udzielane przez dany podmiot leczniczy świadczenia. Nie sposób też zaakceptować poglądu o wyłącznej funkcji informacyjnej statutu w zakresie oferowanych przez podmiot leczniczy świadczeń skoro wskazuje się na normatywny charakter aktu, który zawiera wskazanie uprawnień.

Skoro statut zawiera normy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, to uchwała w przedmiocie nadania (zmiany) statutu podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą nie ma jedynie charakteru wewnętrznego, sprowadzającego się do określenia relacji pomiędzy organami samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, gdyż jej postanowienia określają również uprawnienia podmiotów zewnętrznych, np. przez wskazanie rodzaju oferowanych przez ten zakład świadczeń zdrowotnych. Należy podkreślić, że taka wykładnia jest już utrwalona w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Wbrew zarzutom i argumentom skargi Sąd Wojewódzki zasadnie przyjął, że skoro zaskarżona uchwała zawierała przepisy powszechnie obowiązujące, to powinna być ogłoszona na zasadach i w trybie przewidzianym w ustawie o ogłaszaniu aktów normatywnych. Brak wykonania obowiązku prawidłowej publikacji aktu prawa miejscowego jest równoznaczny z istotnym naruszeniem prawa. Trzeba zatem zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Wojewódzkiego, że uchwała z zakresu prawa miejscowego, która podlega obowiązkowi ogłoszenia, a która nie zostaje przekazana do ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym, jest w całości nieważna.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 września 2018 r., II OSK 2354/16

Phoca PDF